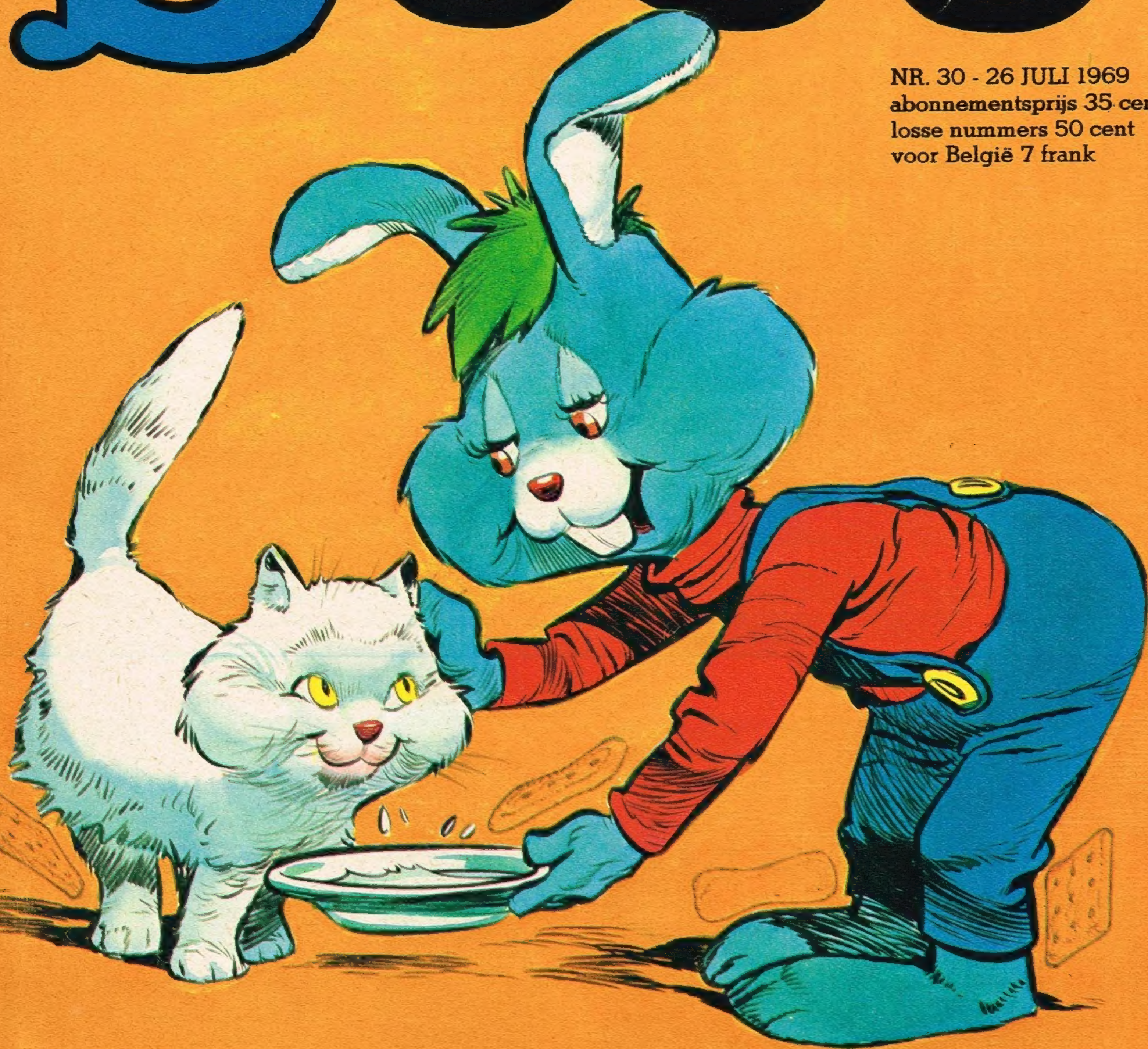
Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 30 - 26 JULI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Kijk eens, poes, dit lust je wel:
Warme melk zonder vel.
Lik er maar eens lekker van,
In de kast staat nog een kan!

Er zijn ook nog vier koekjes in de tekening verstopt.
Wie zoekt ze, vóór de poes ermee vandoor gaat?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

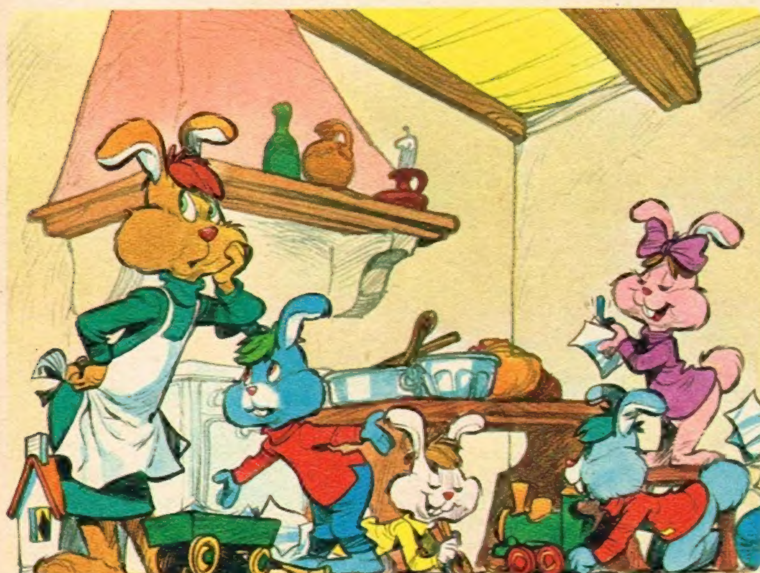

Mama

Baby Boemsi

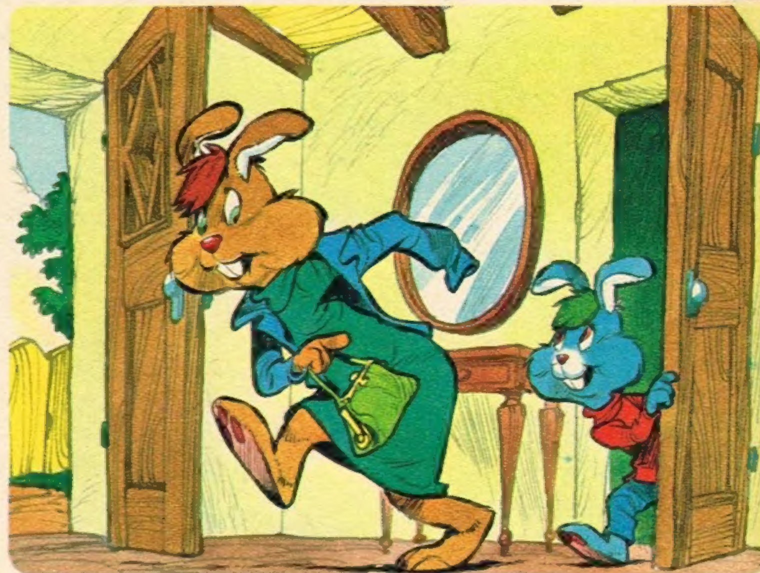

Tante Pieta Secuur

Lees-Voor

Bobo Konijn en zijn

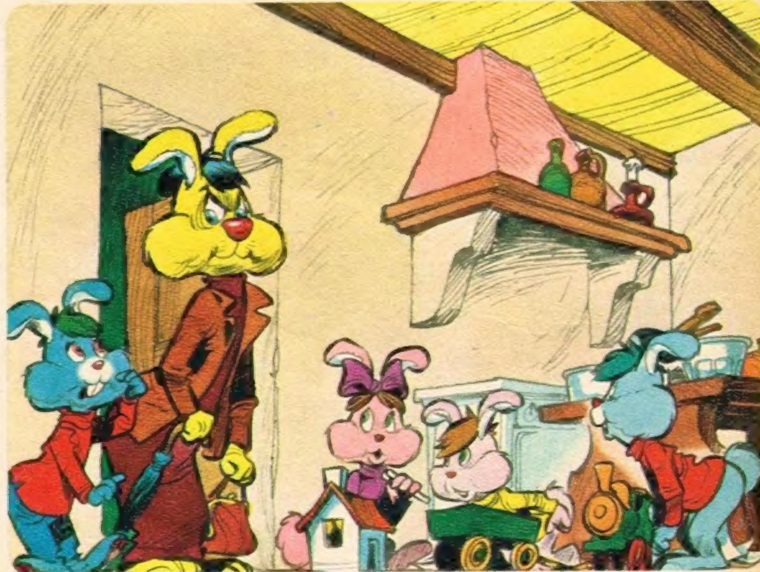
1. De familie Konijn is meestal wel vrolijk, maar niet altijd. Als mama het erg druk heeft, wordt ze heus weleens ongeduldig. Kijk maar eens naar haar gezicht op dit plaatje. Dat staat echt zo vrolijk niet. Hoe kan ze nu ook cake bakken met al die spelende konijnekinders in haar keukentje!

2. Waarom loopt mama Konijn opeens zo haastig weg? Och, ze kan nergens de suiker en de krenten vinden. En die heeft ze nodig voor de cake. „Maak u maar geen zorg," zegt Bobo nog. „Ik pas wel op de kleintjes." Mama zucht eens. Ze heeft heel de dag hard gewerkt en nu moet ze nog uit óók!

3. Mama Konijn is goed en wel vertrokken, als tante Pieta Secuur naar het huis van Bobo komt. Tante Pieta, die helemaal niet van rommel houdt en die vreselijk secuur is. Kun je je voorstellen dat de kleine konijnen schrikken, als ze haar aan zien komen. O, wat zal tante mopperen!

4. Bobo, zusje Krabbel, Baby Boemsie en nichtje Lees-Voor staan met beteuterde gezichtjes tussen het speelgoed. „Is dit een keuken?" roept tante Pieta Secuur. „Het lijkt wel een speelgoedwinkel! Ik snap niet dat jullie mama in zo'n rommelige keuken werken kan. Vooruit jullie, ruim alles op!"

Krabbel

Oma

Tsjoek-Tsjoek

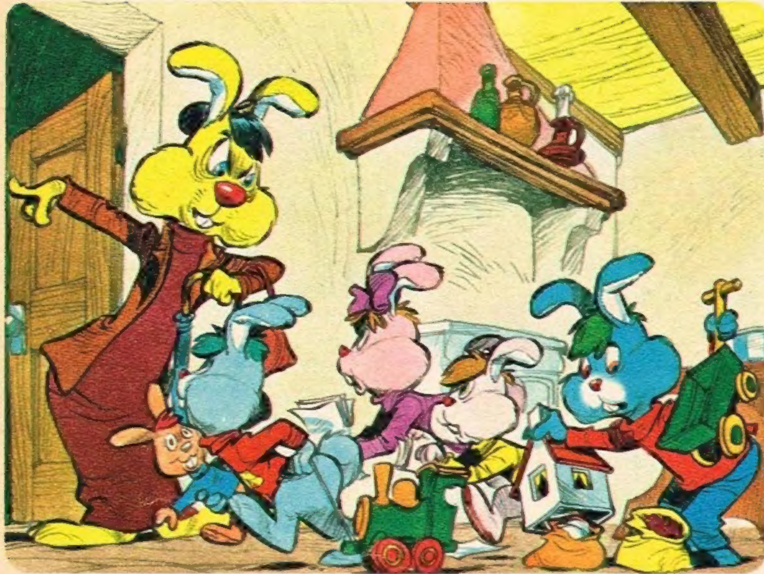

Papa

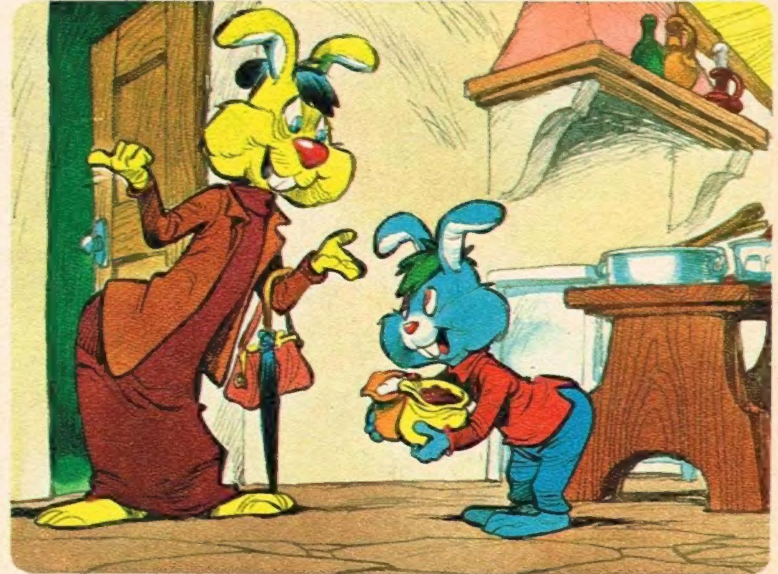

Oom Slokop

vrolijke familie

5. Daar gaan ze met de speelgoedrommel! Tante Pieta kijkt zo streng dat ze hun uiterste best doen om de keuken netjes in orde te maken. En wat vindt Bobo achter het poppenhuis? Een zak met suiker en een zak met krenten! Zie je wel, dat komt ervan. Nu is mama voor niets naar de winkel gelopen!

6. „Is mama naar de winkel?" vraagt tante Pieta Secuur. „Weet ze dan niet dat vanmiddag alle winkels gesloten zijn?" „Daar heeft ze vast niet aan gedacht," zegt Bobo. „Arme mama was toch al zo moe. En als ze thuiskomt, moet ze de cake nog bakken ook. Het is een echte pechmiddag voor haar!"

7. „Maar ik ben er óók nog," lacht tante. „Ik zal voor jullie mama de cake wel even bakken. Je weet dat ik daar erg knap in ben!" Ja, dat weten de konijntjes wel. Netjes op een rijtje gaan ze staan toekijken, als tante aan de slag gaat. De keuken is nu keurig opgeruimd, dat zie je wel!

8. Als mama Konijn moe en warm terugkomt met de lege boodschappentas, haalt tante Pieta Secuur juist de dampende krentencake uit de oven. Wat is ze verrast, die lieve mama! Opeens is de familie van Bobo weer helemaal vrolijk. Ze gaan gezellig in de kamer zitten. En mama rust lekker uit!

Twee kleine versjes om te leren

Het winkeltje van Bertus Blok
Zit vol met sokken, tot de nok!
Hij heeft wel duizend paren
Van wol en nylongaren.
Hij heeft ook sokken van katoen
In zwart en bruin, in grijs en groen.
De winkeldeur staat open.
Toch wil er niemand kopen.
Waarom dan niet?
Och, Bertus Blok
Is zelf een echte moppersok!

Een oude kous lag in de kou
En niemand die hem dragen wou.
Nee, zelfs geen poesje en geen hond
Die aan de kous iets aardigs vond.
Maar toen kwam oude tante Kee,
Die zag de kous en nam hem mee.
Ze zei: die is me niet te min
Ik stop er fijn m'n centjes in!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Nu even niet springen, dansen of huppelen! We gaan aan tafel zitten om letters te schrijven en woordjes te lezen. Je doet toch zeker mee?

een touw

____

een sprong

____

Sta je stil?
Of zit je stil?
Nee, ik spring.
Ik spring met een touw.
Jan springt ook.
Hup, over de bal.
Wat doet dat meisje?
Ze danst.
Dat kan ze mooi.
En wat doet Piet?
Ik zie het al:
Hinkelen op een been!

een dans

____

een been

____

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Oom Stuntel gaat vandaag met Heintje en Flap een heerlijke wandeling maken. Ze gaan heel ver van huis. „We zullen toch niet verdwalen?" vraagt neef Heintje. „Nee, hoor," zegt oom. „Als we deze weg maar blijven volgen, komen we er vanzelf. Maak je maar niet ongerust. Verdwalen is er niet bij."

2. Maar opeens staan ze voor een beek en er is geen brug en ook geen bootje om hen over te zetten. Hoe moeten ze nu aan de overkant komen? „Konden de eendjes ons maar op hun rug over het water dragen," zegt Heintje. „Zouden we nu de hele weg terug moeten gaan?" Daarin heeft oom geen zin!

3. „We gaan wel door het water heen, jongen," zegt hij. „Het water is niet diep. Je krijgt op zijn hoogst een paar natte voeten." Maar dat valt tegen. Het water is veel dieper dan hij gedacht had. „Help, help!" schreeuwt Heintje. Maar oom lacht: „Doe niet zo flauw. Wie is nu bang voor een nat pak?"

4. Hij trekt Heintje aan de hand mee door het water. Flap de hond zwemt zelf wel. De eendjes roepen verbaasd: „Kwakkwak!" Wat doen die mensen in ons water? Zouden ze soms menen, dat ze ook eendjes zijn, net als wij? Nee, oom Stuntel weet heus wel beter. Hij doet het alleen om aan de overkant te komen.

5. „Kwakkwak!" roepen de eendjes weer. „Hou je mond, jullie!" zegt oom. „We mogen toch zeker wel door het water lopen! Denk maar niet dat we jullie op zullen eten." Met druipnatte kleren komen ze even later aan de overkant. Flapje schudt het water uit zijn vacht. Voor de rest droogt het wel.

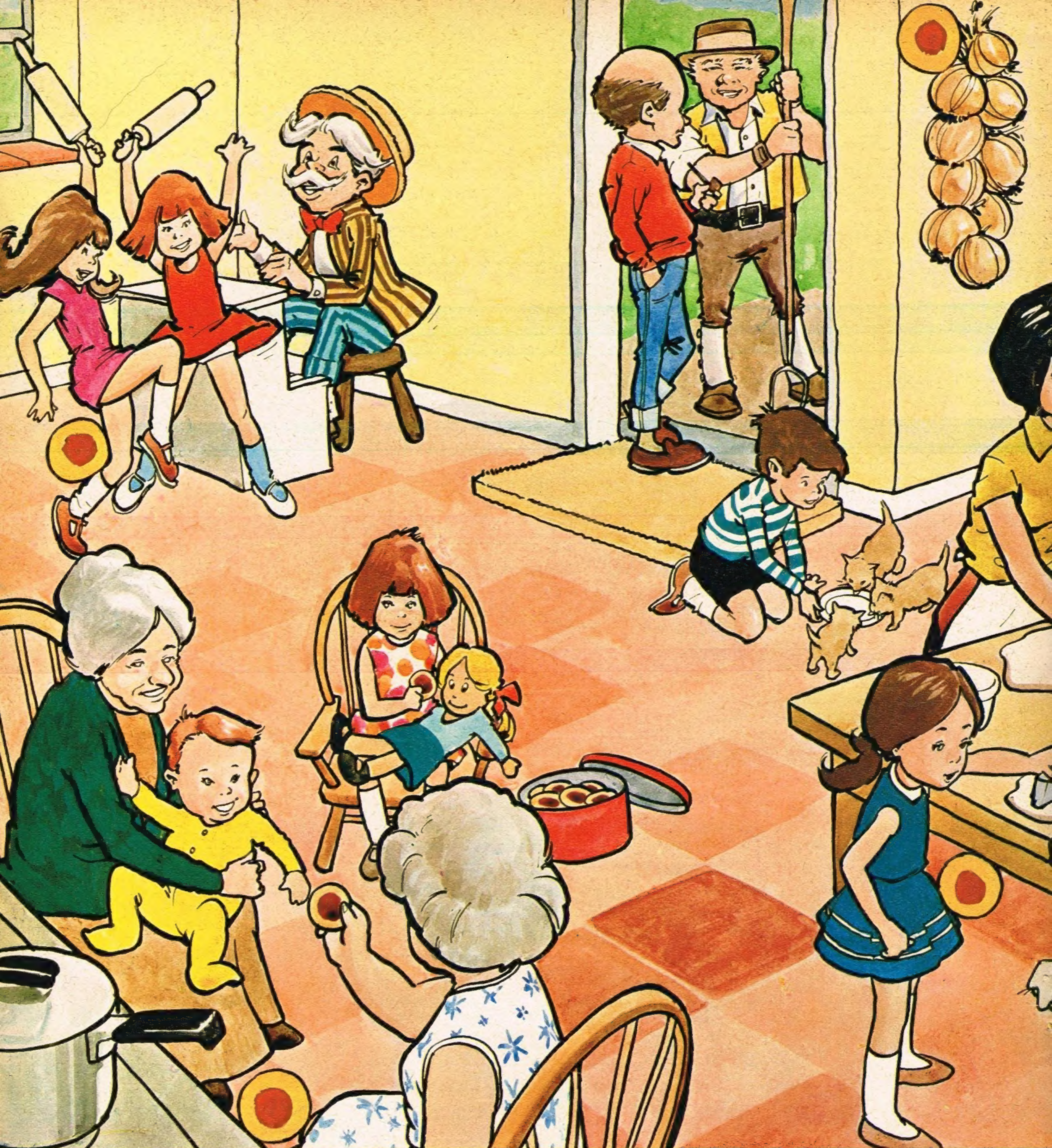
6. Maar oom Stuntel en neef Heintje moeten met hun natte goed verder lopen. Nu krijgt oom wel een beetje spijt, dat hij door het water is gelopen. „Wat moeten de mensen wel van ons denken?" zegt hij. „We lopen voor schandaal met die kletsnatte spullen." „Het was úw plan oom," lacht Heintje.

7. Opeens begint het te gieten van de regen. O, wat een plensbui is dat! De mensen op de straat vluchten haastig in de portieken. Ze kijken naar oom Stuntel en zijn handige neef Heintje. Die zijn niet bang voor de regen! Nee, dat hoeven ze ook niet. Ze zijn immers al kliedernat!

8. Zingend lopen oom en Heintje door de straat. „Het regent, het zegent, de pannen worden nat!" Wie kan er nu zo zingen bij die natte boel? denken de mensen. „Dat is nou het voordeel van zo'n nat pak," lacht oom. „Wie al een nat pak hééft, hoeft het niet meer te krijgen!" Ja, hoor, dat klopt!

We wonen allemaal

1. In de gele caravan hebben ze maar een kleine keuken. Als mama Zonnemans zelf eens lekkere koekjes bakken wil, gaat ze daarvoor naar haar vriendin. Die heeft een grote keuken. De hele familie Zonnemans mag binnenkomen, hoor!

2. Mama heeft beloofd dat ze straks de rommel op zal ruimen. Dat is wel nodig. Kijk maar naar de tweeling, die knoeit met een zeef vol meel. Op de tafel is een zak bloem omgevallen. Dat is fijn voor Bas om een poppetje te tekenen!

Er zijn zes koekjes in de tekening

n een gele caravan

3. Mama rolt het deeg en Marjo helpt haar. Peters poesjes zitten van de melk te likken. Baby zit op oma's schoot. Hij krijgt een koekje van mama's vriendin. Daarnaast zit Lucie met haar poppekind. En zie je Wiesje met haar bloemenvaas?

4. „In de maat, meisjes!" roept oom Wim, die weer achter de piano zit. Loekie en Anja dansen, zwaaiend met de deegrol! „Wat een drukte in uw keuken!" zegt papa Zonnemans tegen de man van mama's vriendin. „Mogen we nóg eens komen?"

rstopt. Jammer dat ze niet echt zijn!

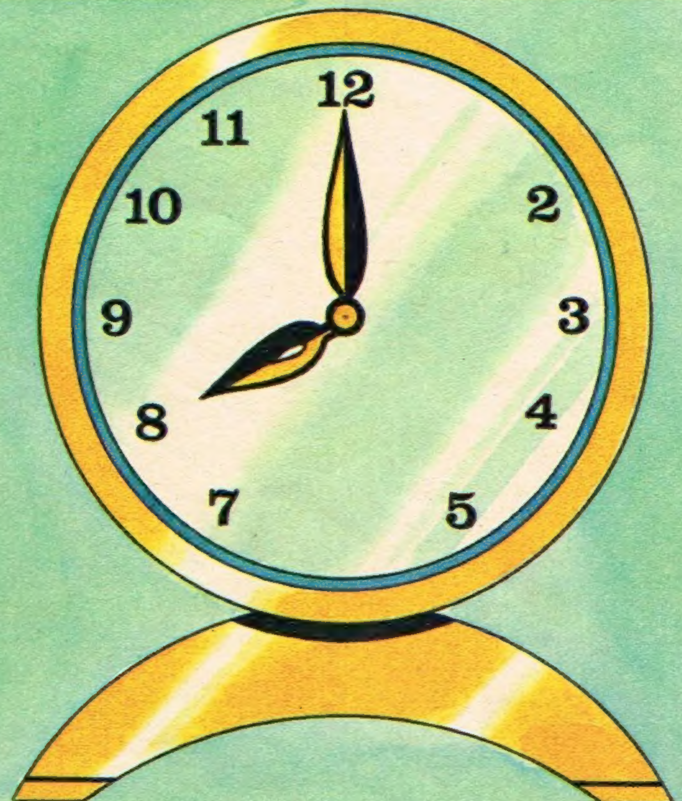
IK WOU JE WAT VRAGEN..!

① ② ③ ④ ⑤ ⑥

Hier zie je zes telramen, die erg op elkaar lijken. Twee zijn precies hetzelfde. Welke zijn het?

Trek een mooie lijn over de puntjes. Dan zie je een handschoentje te voorschijn komen.

Wat mankeert er toch aan deze klok? Twee cijfers! Kun jij die er heel netjes in tekenen?

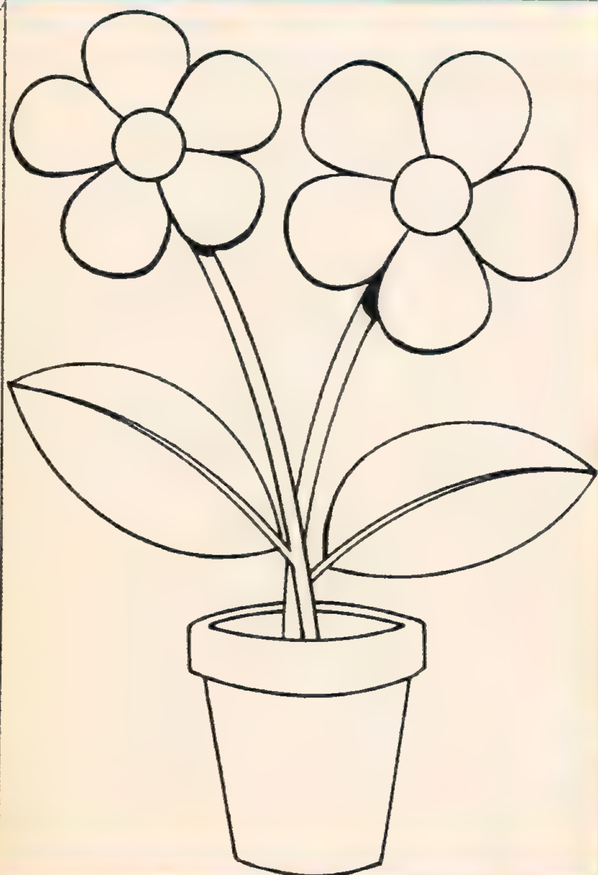
NOG MEER FIJNE WERKJES!

A B C

A B C

Aan het onderste A B C is nog een hoop te doen. Maak de letters maar in orde en smeer er dan een fijn kleurtje op.

Geef je ons een kleurtje alsjeblieft? vragen de bloemen.

Welke strik zou pop Pieneke in het haar krijgen? Je kunt het zien, als je met je vinger langs de lijntjes gaat.

EN DE KONING ZOCHT EEN VROUW..!

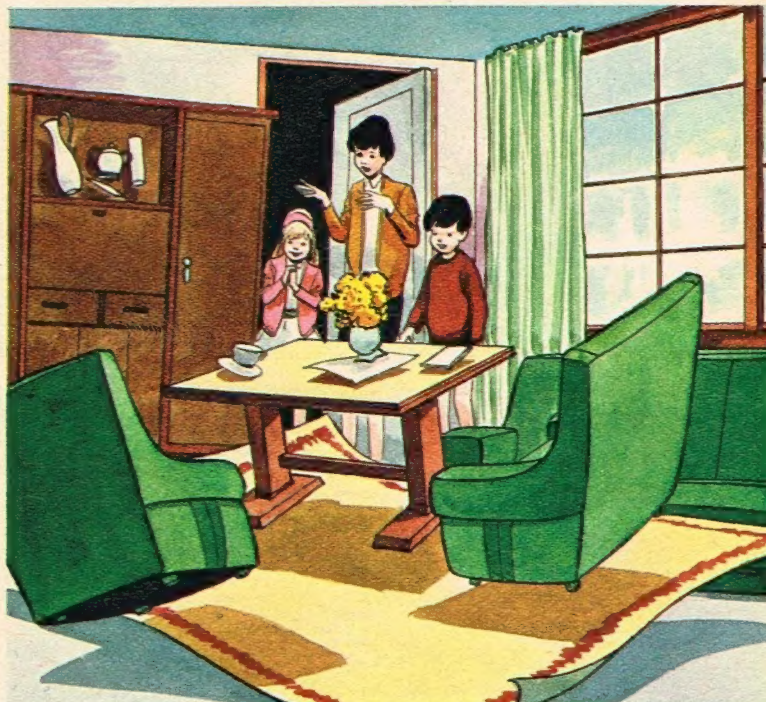
Lang geleden leefde er eens een koning die zich erg eenzaam voelde in de grote zalen van zijn paleis. Hij zat elke dag alleen aan tafel, ging alleen uit rijden in zijn gouden koets en 's avonds ging hij alleen slapen in een hemelbed op gouden poten.
Daarom besloot hij een vrouw te zoeken en hij sprak erover met zijn wijze raadsman.
„Majesteit," zei de raadsman. „Ik weet een vrouw voor u, echt iemand om koningin te worden. Ze is heel mooi. De mooiste van het land mag ik wel zeggen. Haar wangen zijn zacht als een perzik en haar haren zijn goud als de zon."
„Dat lijkt me niet gek," zei de koning. „Vraag aan de moeder van dat mooie meisje of ze samen met haar dochter een weekje bij me komt logeren. Dan kan ik zelf zien of ze een goede vrouw voor me zal zijn."
De raadsman ging dadelijk weg. Maar toen hij terugkwam, bracht hij de volgende boodschap mee: „Behalve het mooie meisje heeft die moeder nog een dochtertje. Die is helemaal niet knap. Maar de moeder vindt het vervelend om haar alleen thuis te laten."
„Laat haar dan ook meekomen," zei de koning goedig.
En zo kwam de moeder met haar twee dochters op het paleis.
Met het dochtertje dat mooi en het dochtertje dat lelijk was.
De koning was zó verrast over de gouden haren van het ene dochtertje en over haar zachte perzikwangen, dat hij het andere meisje haast niet zag. Een week lang mochten de twee meisjes met de koning aan tafel zitten. Ze mochten ook met hem uit rijden gaan en spelletjes doen.
Maar het mooie dochtertje had zó dikwijls gehoord, dat ze de mooiste van het land was, dat ze nergens anders meer aan denken kon.
Als de koning wat vertelde, luisterde ze niet eens.
Ze zat zich de hele dag te spiegelen. Zelfs als ze aan tafel zaten. Dan bekeek ze zichzelf in het deksel van de gouden botervloot.
Het andere dochtertje luisterde wel. Ze lachte om de grapjes die de koning vertelde. Ze kende zelf ook een heleboel grapjes. Daar moest de koning dan weer om lachen.
En al gauw lette de koning helemaal niet meer op het mooie meisje. Het lelijke dochtertje was erg gelukkig, omdat de koning zo lief en zo vriendelijk met haar praatte. Ze zag er opeens stralend uit.
Haar zusje merkte het niet eens. Die lette alleen maar op zichzelf.
Toen de week voorbij was, stond de moeder met haar twee dochters bij de koning en vroeg: „Wat hebt u besloten, Majesteit?"
„Een van uw dochters wil ik tot koningin maken," zei de koning.
„En wie dan wel?" vroeg de moeder. Ze vond het zelf een domme vraag. De mooiste natuurlijk, dacht ze.
En ja hoor, de koning zei: „Ik wil trouwen met uw mooiste dochter." Het meisje met de perzikwangen en de gouden haren deed al een stapje naar voren en ze stak haar hand al uit.
Maar de koning wees naar het andere dochtertje, dat hem met grote, stralende ogen aankeek.
„Zij is de mooiste," zei de koning. „Ik weet zeker dat zij heel veel van me houdt. De liefde heeft haar mooi gemaakt."
Toen zette hij haar een gouden kroon op het hoofd.
De volgende dag al trouwden ze en de koning voelde zich nooit meer eenzaam.
Wat keek dat andere meisje op haar mooie neus!
Later is ze met de baas van de poffertjeskraam getrouwd.
En omdat de poffertjeskraam helemaal vol spiegels hing, was dat voor haar toch maar het beste!

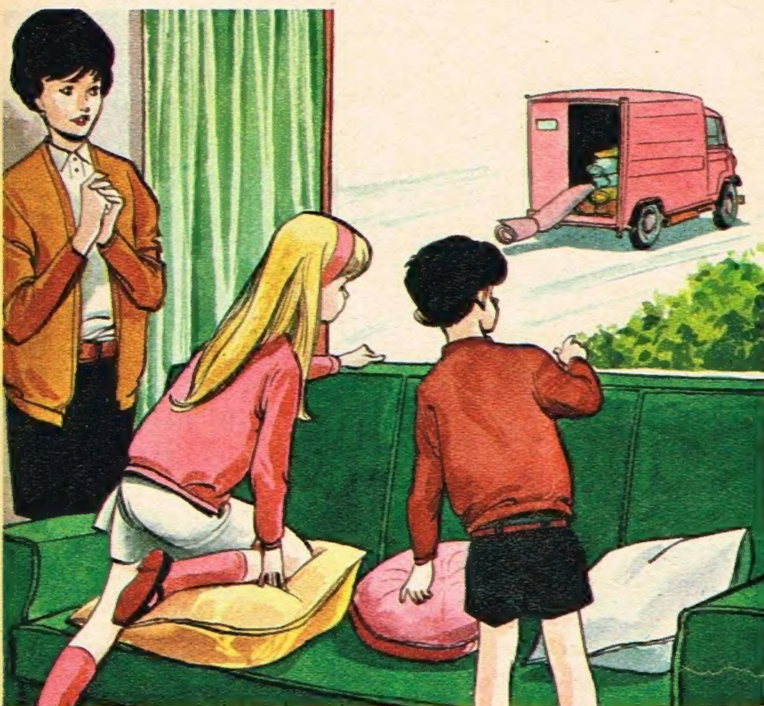
Mevrouwtje

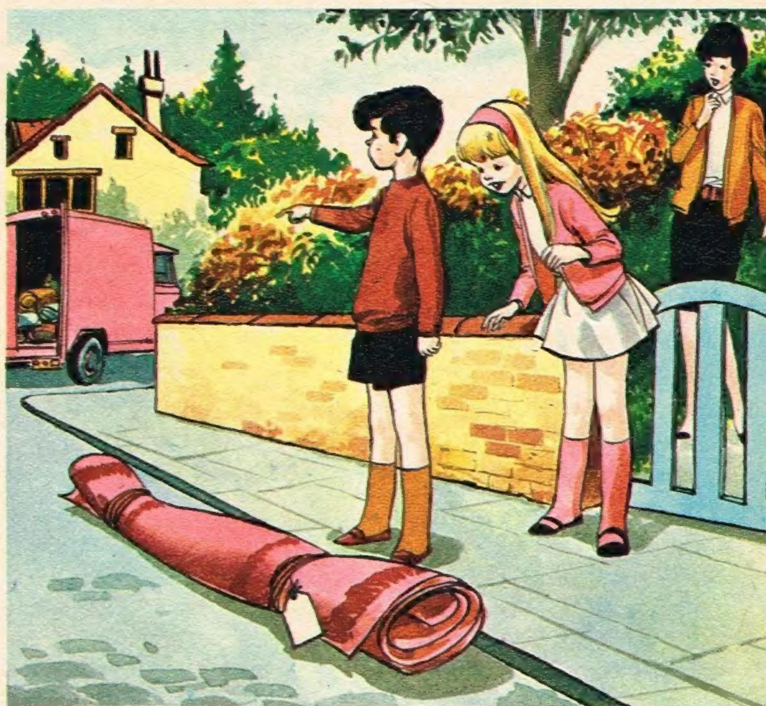
1. Mevrouwtje Sprokeboom heeft een nieuw tapijt gekocht. Als de tapijtenman het thuis komt brengen, gluren Wanda en Pukkie nieuwsgierig door de deur. Is het mooi? Ja, ze vinden van wel. Mama gaat het meteen in de kamer leggen. Dat is zwaar werk, maar voor sprookjesmensen helemaal niet, hoor!

2. Je weet toch dat mevrouwtje Sprokeboom de koningin van Sprookjesland is? Let maar eens op hoe ze toveren kan. Ze laat de meubels in de hoogte gaan en het tapijt schuift er vanzelf onder. Ze hoeft er geen vinger naar uit te steken. Ook Wanda en Pukkie kunnen toveren. Het zijn immers elfjes.

3. Natuurlijk moeten ze ervoor zorgen, dat de mensen niets te weten komen. Anders zou iedereen komen vragen: tover dit eens voor mij en tover dat! „Kijk eens," roept Pukkie en hij wijst naar buiten. „De tapijtenman verliest een vloerkleed." Nu zien mevrouwtje Sprokeboom en Wanda ook wat er gebeurt.

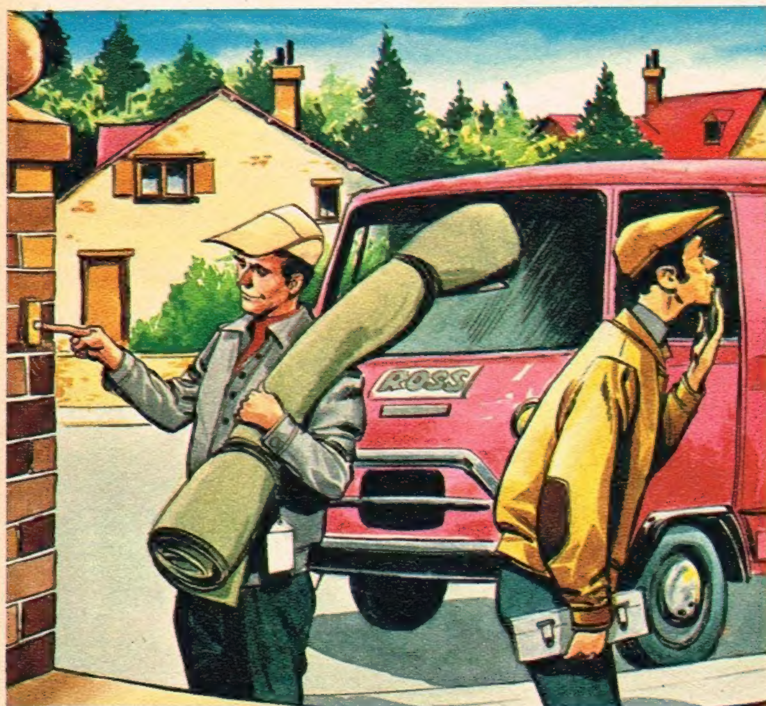
4. „Straks is er natuurlijk een kleed te kort," zegt Wanda. „Dat is toch zielig voor die mijnheer, hè, mama, we moeten hem helpen. „Pas op voor de mensen," waarschuwt mevrouwtje Sprokeboom, maar Wanda heeft al een toverspreuk gezegd. Het tapijt begint te bewegen en langzaam gaat het nu omhoog.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

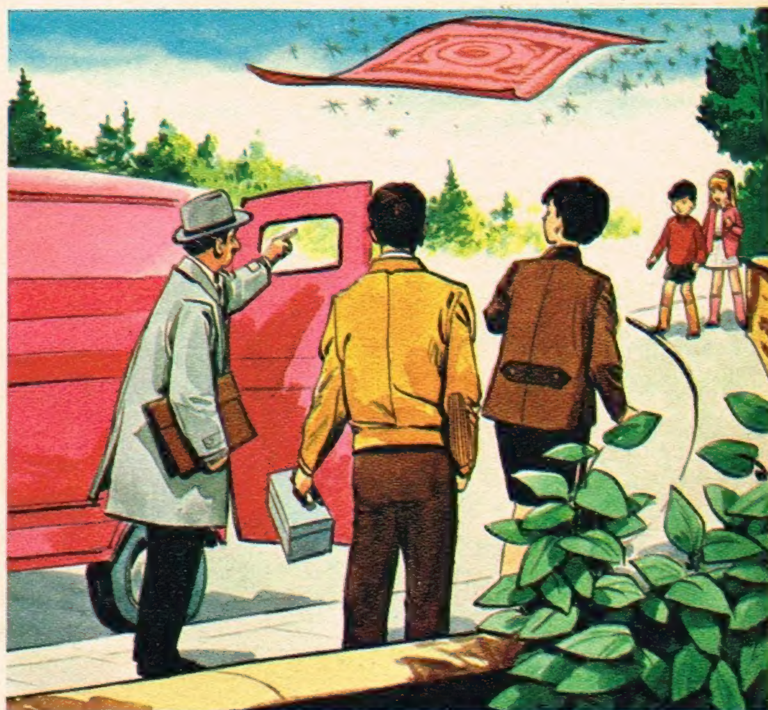

Sprokeboom

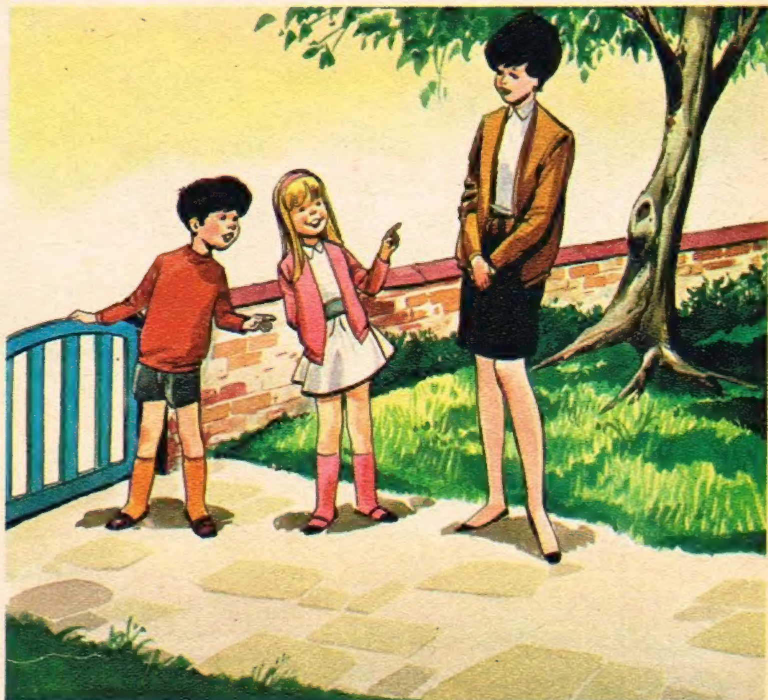
5. Natuurlijk willen Wanda en Pukkie zien hoe het af zal lopen. Op een holletje lopen ze de auto achterna. Die is zo juist weer voor een huis gestopt. Daar woont een andere klant. De tapijtenman drukt op de bel. Hij ziet niets van het tapijt, dat met een vaart komt aangevlogen. Gelukkig maar.

6. Een paar voorbijgangers hebben het wel gezien. „Kijk daar!" roepen ze. „Een vliegend tapijt, een toverkunst!" Wanda en Pukkie staan op de hoek stiekem toe te luisteren. Ze hebben natuurlijk plezier in het geval. Wat zijn die mensen opgewonden! Maar het tapijt komt keurig in de auto terug.

7. „Wat heb jij voor tapijten?" vragen ze, als de tapijtenman de deuren dicht wil klappen. „Doodgewone, maar van prima kwaliteit, dát wel," zegt de man. „Het zijn tovertapijten!" roepen de mensen. „Kletskoek!" houdt de tapijtenman vol. „Zal ik mijn eigen tapijten niet kennen. Hoepel toch op!"

8. Even later krijgt mevrouwtje Sprokeboom het hele verhaal te horen. „Wat zijn de mensen toch altijd verbaasd over een doodgewoon toverkunstje," roepen de kinderen. „Nu zie je maar weer hoe je op moet passen," zegt mevrouwtje Sprokeboom. „Denk erom, kindertjes, niemand mag het weten, hoor!"

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Ik weet niet wie er op deze plaat het meeste plezier hebben. Zijn het de kinderen? Of zijn het de hondjes? Kijk maar eens goed. Wat denk jij ervan?

In ieder geval zul je zeker de antwoorden hieronder in kunnen vullen. Ze zijn niet moeilijk deze week!

1. Er zijn ... hondjes op de plaat.

2. Ik tel ... kleine meisjes.

3. Als ik goed kijk, zie ik ... rode schoenen en sloffen.

4. Er hangen ... appels aan de boom.

5. In de tuin zijn ... kleine jongens.

6. Om te graven hebben ze ... schoppen.

Antwoorden: 1 — 6; 2 — 3; 3 — 4; 4 — 10; 5 — 2; 6 — 4.